

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.02.2001
KOM(2001) 104 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

**RESULTATTAVLE FOR GENNEMFØRELSEN
AF DEN SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITISKE DAGSORDEN**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

**RESULTATTAVLE FOR GENNEMFØRELSEN
AF DEN SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITISKE DAGSORDEN**

1. INDLEDNING

På Det Europæiske Råds møde i Nice udtalte man sig positivt om den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden frem til 2005. Man opfordrede på mødet Kommissionen til hvert år at fremlægge en resultattavle, der kunne vise, hvilke fremskridt der var blevet gjort mht. gennemførelsen af dagsordenen, og således at den første rapport skulle fremlægges på topmødet i Stockholm.

Grundlaget for den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden er Kommissionens meddelelse af 28. juni 2000¹. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vedtog deres udtalelser henholdsvis den 19. oktober 2000² og 13. december 2000³. Europa-Parlamentet vedtog en beslutning den 25. oktober, og social- og arbejdsministrene enedes om et indlæg fra Rådet den 28. november. Både Europa-Parlamentet og Rådet opfordrede Kommissionen til at fremlægge en resultattavle, hvor man kan overvåge de fremskridt, der sker med hensyn til gennemførelsen af dagsordenen. Arbejdsmarkedsparterne og de ikke-statslige organisationer er blevet inddraget fuldt ud i processen, og deres indlæg er kommet til udtryk i de holdninger, som blev godkendt af Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet. Den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden fik støtte af stats- og regeringslederne på topmødet i Nice.

Den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden udgør en sammenhængende ramme for nye initiativer. Disse stammer ikke kun fra Amsterdam-traktaten, men spiller også en vigtig rolle ved at virkeliggøre dagsordenen for den reform, man opnåede enighed om i Lissabon i marts 2000.

Topmødet i Lissabon fastsatte et meget ambitiøst men realistisk strategisk mål, nemlig at EU i 2010 skal blive "den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed".

Dette kræver en dagsorden, der sigter på en økonomisk og social- og arbejdsmarkedspolitisk fornyelse, sådan som det er blevet skitseret i Kommissionens strategiske mål for tidsrummet 2000-2005. På Det Europæiske Råds møde i Lissabon henviste man til vedtagelsen af den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden for at vise, at alle medlemsstaterne, de europæiske institutioner og andre aktører havde forpligtet sig til at modernisere og forbedre den europæiske samfundsmode.

¹ KOM(2000)379: Social og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden.

² ØSU/2000/1189: Social og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden.

³ RU/2000/300/: Social og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden.

For overskuelighedens skyld omfatter resultattavlen de seks overskrifter i den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, der er vedlagt formandskabets konklusioner fra Nice som bilag. Samlet giver de et klart overblik over situationen i form af aktioner til styrkelse af kvaliteten i arbejdet, kvaliteten i social- og arbejdsmarkedspolitikken og kvaliteten i arbejdsmarkedsrelationerne.

2. GENEREL VURDERING

Den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden handler om reformer, først og fremmest om, hvordan man kan reagere på ændringerne i økonomien og samfundet. Dette vil være en positiv reaktion over for de behov, folk og virksomheder har, og vil sigte på samtidig at styrke såvel produktivitet og konkurrencedygtighed som solidaritet og social retfærdighed.

Fremvisningen af en første resultattavle på topmødet i Stockholm, få måneder efter dagsordenens godkendelse i Nice, indebærer, at en række initiativer kun er på et indledende niveau, mens andre resultater derimod stammer fra initiativer, der er sat i gang inden vedtagelsen af den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden. Gennemførelsen er imidlertid en dynamisk proces, der forbinder det gamle med det nye og inddrager mange aktører på forskellige niveauer. Dette aspekt af dynamik og fleksibilitet gengives derfor på resultattavlen.

Denne resultattavle foregriber på et så tidligt tidspunkt af processen ikke på nogen måde omfanget eller indholdet af de fremtidige resultattavler til overvågning af fremskridtene mht. gennemførelsen af den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden.

Jo længere man kommer ind i processen, jo mere tydeligt kan og vil man kunne skildre de relevante aktørers konkrete tiltag. At finde frem til redskaber, der bedre kan måle resultaterne, herunder også kvalitetselementet, indgår som en reel del af dagsordenen. I de fremtidige udgaver af resultattavlen skal man i endnu højere grad være opmærksom på dette aspekt. I denne forbindelse skal der henvises til den sammenfattende årsrapport, der blev udarbejdet til Det Europæiske Råds møde i foråret. I denne rapport fremhæves især de praktiske følger af de foranstaltninger, der er blevet udført med henblik på det strategiske mål fra mødet i Lissabon og de konkrete mål i form af et overordnet program for en økonomisk og en social og arbejdsmarkedspolitisk reform.

Skal den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden gennemføres effektivt og med varige resultater, afhænger det af alle aktørers aktive medvirken, af en positiv vekselvirkning mellem alle politiske foranstaltninger og af, at instrumenterne i politikkerne supplerer hinanden. De europæiske institutioner, de nationale regeringer, de regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedsparterne på europæisk niveau og i medlemsstaterne, de ikke-statslige organisationer og virksomhederne er udtrykkeligt blevet opfordret til at påtage sig deres ansvar for, at den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden kan gennemføres.

Direkte fremskridt kan kun nås, hvis alle initiativer sigter mod det overordnede strategiske mål. Dette er også grunden til, at den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken og social- og arbejdsmarkedspolitikken gensidigt bør styrke hinanden. Og det er også grunden til, at den åbne koordinationsmetode, lovgivningen, den sociale dialog, strukturfondene (især ESF) og programmerne alle er af afgørende betydning. Forskning, herunder også forskning i forbindelse med EUs forskningsprogrammer, tjener som et redskab til at få indsigt i en lang række af de spørgsmål, som er taget op i den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden.

3. MOD FLERE OG BEDRE ARBEJDSPLADSER

I dagsordenen kræves en politik, der ansporer til en øget beskæftigelsesgrad på linje med, at der på mødet i Lissabon⁴ var enighed om fuld beskæftigelse som det øverste politiske mål, ligesom betydningen af bedre job blev understreget. Dette vil bidrage til et samfund, der er mere tilpasset mænds og kvinders personlige valg. Den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden understreger derfor behovet for at styrke kvaliteten af arbejdet samtidig med, at kvaliteten af social- og arbejdsmarkedspolitikken og af arbejdsmarkedsrelationerne forbedres.

Der er sket fremskridt på begge områder af dette vigtige emne som et resultat af beskæftigelsespakken, herunder den "*Fælles rapport om beskæftigelsen 2000*"⁵, "*Rådets henstilling om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik*"⁶ og "*Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001*"⁷. I retningslinjerne for 2001 for beskæftigelsen indgår de mål, der blev fastsat i Lissabon i forbindelse med de politiske initiativer. Der er startet en indledende debat om en evaluering af virkningerne for beskæftigelsesstrategien for år 2002.

Arbejdsmarkedets parter gav udtryk for deres støtte til de strategiske mål fra mødet i Lissabon i en fælles erklæring, der blev vedtaget den 15. juni 2000. Den 21. november 2000 vedtog arbejdsmarkedets parter en fælles erklæring, hvor man anmodede om, at der afholdes et årligt møde mellem arbejdsmarkedsparterne forud for hvert rådsmøde om foråret, for at man kan vurdere fremskridtene i gennemførelsesstrategien for den økonomiske vækst og den fulde beskæftigelse, som fastlagt i Lissabon, og for at man kan yde sit bidrag hertil.

Resultaterne af beskæftigelsesstrategien afspejler det positive ved den åbne koordinationsmetode. Retningslinjer på EU-niveau giver en generel vejledning. Medlemsstaterne lader dem indgå i deres politik, som kommer til udtryk i de nationale handlingsplaner, og dette sker samtidig med, at man fuldt ud respekterer mangfoldigheden i EU. Ekspertgrupperes evaluering på EU-niveau styrker dynamikken og forpligtelserne til at gennemføre virkelige ændringer. De overordnede retningslinjer for den økonomiske politik bør i denne sammenhæng skabe en bred ramme, der kan virke som støtte og supplement for gennemførelsen af de specificerede mål i beskæftigelsesstrategien.

Den makroøkonomiske dialog, der bringer repræsentanter for Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og arbejdsmarkedsparterne sammen, har en vigtig funktion ved at formidle informationer mellem nøglepersoner om disses mål og tanker med hensyn til, hvilken rolle den makroøkonomiske politik spiller som støtte til strukturreformerne og til forbedring af beskæftigelsen.

⁴ På Det Europæiske Råds møde i Lissabon fastsatte man en erhvervsfrekvens på 70 % i 2010 og en stigning i kvinders erhvervsfrekvens til 60 % som det endelige mål.

⁵ KOM(2000)551: Fælles rapport om beskæftigelsen 2000.

⁶ KOM(2000)549: Gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik.

⁷ KOM(2000)548: Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i år 2001.

Det vigtigste finansieringsinstrument til støtte af den europæiske beskæftigelsesstrategi er Den Europæiske Socialfond. Programmeringsdokumenterne for 2000-2006 er endeligt udarbejdet og godkendt af Kommissionen. ESF er et vigtigt redskab for en tilnærmelse mellem den nationale og regionale politik og EU-politikken. Kommissionens meddelelse om "*Støtte fra Den Europæiske Socialfond til den europæiske beskæftigelsesstrategi*"⁸ angiver, hvorledes de 60 mia. EUR, der skal investeres i mennesker i tidsrummet 2000-2006, vil hjælpe med at modernisere og reformere arbejdsmarkedet i EU i overensstemmelse med EU's mål.

EQUAL, EU's initiativ om tværnationalt samarbejde i bekæmpelsen af forskelsbehandling og uligheder på arbejdsmarkedet, spiller også en vigtig rolle her. Endvidere har Kommissionen vedtaget et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om "*Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet*"⁹ for finansielt at understøtte yderligere politisk arbejde på dette område.

Hvis man skal nå fuld beskæftigelse og forbedre kvaliteten af arbejdet, er det nødvendigt, at mange aktører på forskellige niveauer involverer sig og deltager i arbejdet. Meddelelsen om "*Lokal handling til fordel for beskæftigelsen - Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi*"¹⁰ beskriver, hvorledes der kan ske fremskridt på disse områder.

Fremme af mobiliteten

Et europæisk arbejdsmarked bygger på arbejdstagernes mobilitet og de tilhørende lovbestemmelser, som kan lette mobiliteten.

Der blev nået visse fremskridt med hensyn til spørgsmål vedrørende social sikring og social beskyttelse, især ved at forenkle og revidere forordning nr. 1408/71 og ved at gennemføre forskellige ændringer i forordning nr. 1408/71. Kommissionen vedtog endvidere et forslag til et direktiv "*om arbejdsmarkedsorienterede pensionskassers aktiviteter*"¹¹. Når dette initiativ engang er vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet, vil det fremme mobiliteten i arbejdsstyrken, da initiativet giver mulighed for, at man kan forblive medlem af den samme pensionsfond, ligesom det allerede nu er tilfældet for udstationerede arbejdstagere.

Overgangen til den videnbaserede økonomi gøres lettere

I meddelelsen om "*Strategier for job i informationssamfundet*"¹² foreslås der konkrete løsninger på problemer såsom en bedre tilpasning af udbuddet til efterspørgslen af de nye kvalifikationer, som der er brug for i den videnbaserede økonomi. I meddelelsen omtales også behovet for at bekæmpe en stigende "digital opdeling" mellem de personer, som har adgang til det videnbaserede samfund, og dem, som ikke har.

Som en del af det opfølgende arbejde i overvågningen af de gennemførte fremskridt har man udarbejdet en benchmarkrapport, med angivelse af medlemsstaternes tal for computere i skoler, antal lærere, der uddanner sig, arbejdsstyrkens informations- og kommunikationsteknologiske kvalifikationer, telearbejde og offentlig adgang til Internettet.

⁸ KOM(2001)016: Støtte fra Den Europæiske Socialfond til den europæiske beskæftigelsesstrategi.

⁹ KOM(2000)459: Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet.

¹⁰ KOM(2000)196: Lokal handling til fordel for beskæftigelsen - Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi.

¹¹ KOM(2000)507: Forslag til direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskassers aktiviteter.

¹² KOM(2000)048: Strategier for job i informationssamfundet.

Derudover er retningslinjerne for beskæftigelsen blevet tilpasset, således at specifikke mål for medlemsstaterne og arbejdsmarkedsparterne inden for undervisningsområdet (skoler, lærere), arbejdsstyrken (kvalifikationer, telearbejde, arbejdsorganisation) og ligestillingsområdet (kvinder inden for teknologien) blev inddraget. Medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre foranstaltninger for i 2010 at kunne halvere antallet af 18-24-årige, som kun har afsluttet den obligatoriske skolegang, og som ikke længere er under uddannelse, er af afgørende betydning for overgangen til den videnbaserede økonomi.

4. FOREGRIBELSE OG UDNYTTELSE AF ÆNDRINGERNE I ARBEJDSMILJØET VED AT SKABE EN NY BALANCE MELLEM FLEKSIBILITET OG SIKKERHED

Dette er et område, som er særligt velegnet til initiativer fra arbejdsmarkedsparternes side, både på sektorniveau og omfattende flere erhvervsgrupper.

Det er også et område, hvor grundlaget mere består af en lang række specifikke aktiviteter end en omfattende pakke, som det er tilfældet med beskæftigelsesstrategien. En sådan målrettet fremgangsmåde med direkte inddragelse af de direkte berørte gør det imidlertid lettere at finde frem til konkrete svar i form af lovgivning, bindende aftaler eller enhver anden nødvendig aktion.

Med hensyn til ét omfattende spørgsmål - statuten for det europæiske selskab - skete der et større politisk gennembrud i Nice. Der var formel enighed om statuten i Rådet, som mødtes umiddelbart efter topmødet i Nice, og en ny høring af Europa-Parlamentet er på vej. Dette åbner også op for nye perspektiver, når det gælder om at nå frem til en aftale om direktivet vedrørende information og høring.

Rådet og Europa-Parlamentet nåede til enighed om at udvide området for arbejdstidsdirektivet fra 1993 til at dække de fleste af de sektorer og aktiviteter, som var udelukket i direktivet. Denne udvidelse berører ca. 5 mio. arbejdstagere i vej-, luft-, sø- og jernbanetransport, sejlads ad indre vandveje og i offshore-sektoren og også læger under uddannelse. Rådet nåede frem til en fælles holdning om et direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstiden for vejtransport for mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører. Arbejdsmarkedets parter har indgået aftaler for arbejdstagere i civil luftfart¹³ om arbejdstidsordninger for arbejdstagere uden fast arbejdssted - og disse er blevet godkendt som direktiv af Rådet. Arbejdsmarkedsparterne i telekomsektoren har vedtaget retningslinjer for telearbejde¹⁴. Arbejdsmarkedsparterne inden for handel forhandler om telearbejde og om en aldrende arbejdsstyrke.

¹³ KOM(2000)382: Europæisk aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for arbejdstagere i civil luftfart uden fast arbejdssted, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA).

¹⁴ Underskrevet den 7. februar.

Rådet nåede til politisk enighed om en fælles holdning til forslagene til direktiv om arbejdsstilladser¹⁵ og fysiske agenser (vibrationer)¹⁶ på arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsmarkedets parter har afsluttet første trin af konsultationerne om modernisering og forbedring af arbejdsrelationerne, de har indledt forhandlinger om vikarbureauer og er ved at udpege spørgsmål, der skal undersøges vedrørende telearbejde, ligesom de har nedsat en arbejdsgruppe for at fastsætte metoder til at fremme adgang til livslang uddannelse og forbedring af mænds og kvinders kvalifikationer. Arbejdsmarkedsparterne har også bidraget til forberedelsen af etableringen af "et europæisk center for ændringer" som en del af instituttet i Dublin. Som opfølgning af de formelle konsultationsrunder med arbejdsmarkedsparterne om insolvens har Kommissionen fremlagt et forslag til revidering af direktivet om insolvens¹⁷.

Begrebet "corporate responsibility" blev styrket, da erhvervslivet og kommissionsmedlemmet med beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforskel som arbejdsområde underskrev retningslinjerne for en frivillig melding fra virksomhederne om det sociale ansvar. Endvidere er der blevet vedtaget sektordækkende adfærdskodekser vedrørende sociale rettigheder inden for fodtøj og lædervarer¹⁸, som supplerer de eksisterende kodekser inden for tekstil og beklædning samt handel.

5. BEKÆMPELSE AF FATTIGDOM OG ALLE FORMER FOR Udstødelse OG FORSKELSBEHANDLING MED HENBLIK PÅ AT FREMME DEN SOCIALE INTEGRATION

Fremme af social integration

I den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden henvises der til et tiltag på europæisk niveau til fremme af social integration. Et sådant tiltag skal imødegå det, man på topmødet i Lissabon omtalte som "det uacceptabelt store antal mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen i EU".

Nedsættelsen af et udvalg for social beskyttelse¹⁹ (sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og støttet af Kommissionen) - som i mellemtiden er indskrevet i udkastet til Nice-traktaten²⁰ - har allerede vist sig at være et godt udgangspunkt for fremlæggelsen af dette tiltag. Udvalget forberedte den strategi, der blev godkendt af Rådet i oktober vedrørende integrationspolitikker, herunder fastlæggelsen af de mål, som udgør grundlaget for de nationale handlingsplaner for de kommende to år. De nationale handlingsplaner vil blive fremlagt i juni i år. Dette vil give mulighed for initiativer fra alle medlemsstaterne i forbindelse med den åbne koordinationsmetode til udarbejdelse af en omfattende integrationspolitik under hensyntagen til de specielle behov i det enkelte land.

¹⁵ (COD) 1998/0327 og KOM(2000)648: Anden ændring af direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16 i direktiv 89/391/EØF).

¹⁶ (COD) 1994/0449 og KOM(1994)284: Ændret forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes udsættelse for risici på grund af fysiske agenser (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16 i direktiv 89/391/EØF).

¹⁷ KOM(2000)832 Indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.

¹⁸ November 2000.

¹⁹ KOM(2000)134: Nedsættelse af et udvalg for social beskyttelse.

²⁰ SN 533/00: Udkast til Nice-traktaten.

Som supplement til denne strategi har Kommissionen foreslået et program²¹ til bekæmpelse af social udstødelse. Målet hermed er at udarbejde sammenlignelige metoder til måling af fattigdom, at opmuntre til samarbejde mellem medlemsstaterne og at give støtte til opbygning af kapacitet og netværk af ikke-statslige organisationer, for at disse kan bekæmpe social udstødelse.

De ikke-statslige organisationer har været inddraget i de uformelle drøftelser i Rådet og også i det forberedende arbejde omkring programmet mod udstødelse.

Bekæmpelse af forskelsbehandling og styrkelse af de grundlæggende rettigheder

Vedtagelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder, hvor de grundlæggende økonomiske og sociale rettigheder samles i ét dokument, er et vigtigt resultat.

Der er blevet gjort meget store fremskridt i kampen mod forskelsbehandling. I de to direktiver,^{22 23} der blev vedtaget enstemmigt på rekordtid af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet, understreges, at alle medlemsstaterne er forpligtede til at skabe en lovgivningsramme, der giver et fælles minimumsniveau for beskyttelse mod forskelsbehandling. Handlingsprogrammet²⁴, som blev vedtaget af Rådet efter høring i Europa-Parlamentet, vil gøre det finansielt fordelagtigt at supplere lovgivningen med oplysningskampagner, udveksling af informationer samt formidling af eksempler på god praksis både på lovgivningsområder og på områder, hvor der ikke lovgives. Kommissionen har gjort brug af de bidrag, der kom fra de ikke-statslige organisationer, til at udarbejde pakken af indgreb mod forskelsbehandling.

En gruppe borgere, der står over for konkrete og store hindringer for deltagelse i økonomien og samfundet, er de handicappede. I meddelelse fra Kommissionen "*På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede*"²⁵ anføres, hvorledes disse hindringer kan overvindes. På Den Europæiske Dag for Handicappede blev der endvidere sat fokus på forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet. Arbejdet med disse spørgsmål gennemføres i tæt samarbejde med Det Europæiske Handicapforum.

6. MODERNISERING AF DEN SOCIALE BESKYTTELSE

De sociale sikringssystemer står over for fælles udfordringer i hele EU. Det er derfor, at samarbejdet mellem medlemsstaterne styrkes, selv om ansvaret for ordningerne fortsat ligger hos den enkelte medlemsstat. Hensigten med samarbejdet er at gøre det lettere at reformere og tilpasse systemerne til ændringerne i økonomien og i samfundet med henblik på at sikre såvel solidaritet og social retfærdighed som et aktivt velfærdssamfund, der med tilbud og støtte tilskynder til en høj beskæftigelsesgrad.

Den formelle nedsættelse af et udvalg for social beskyttelse er en milesten i det europæiske samarbejde på det socialpolitiske område. Dette udvalg vil blive et forum for medlemsstaterne, hvor de kan udveksle informationer, som kan udgøre et fundament for moderniseringen af de sociale sikringssystemer.

²¹ KOM(2000)368: Fællesskabshandlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse.

²² KOM(1999)565: Generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

²³ KOM(1999)566: Gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

²⁴ KOM(1999)567: Fællesskabets handlingsprogram for bekæmpelse af forskelsbehandling 2001 – 2006.

²⁵ KOM(2000)284: På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede.

Mht. den politiske strategi vedtog Kommissionen en meddelelse om pensioner²⁶ inden for rammerne af den fælles strategi vedrørende social sikring. Denne meddelelse fungerede også som startskud for arbejdet i udvalget for social beskyttelse, der skal munde ud i nogle overvejelser om, hvordan man kan sikre, at de sociale sikringssystemer fortsat er levedygtige. En statusrapport om den sociale sikring vedrørende pensionssystemernes levedygtighed, som udvalget havde udarbejdet efter anmodning fra Det Europæiske Råd i Lissabon, og som også omfattede bidraget fra Udvalget for Økonomisk Politik, blev godkendt på Det Europæiske Råd i Nice. Kommissionen udsendte også en meddelelse om "*de offentlige finansers bidrag til vækst og beskæftigelse: bedre kvalitet og holdbarhed*"²⁷.

7. FREMME AF LIGESTILLING MELLEM KØNNENE

Sikring af ligestilling mellem mænd og kvinder er indskrevet i EF-traktaten som et vigtigt mål og et vigtigt aktionsområde for EU. Der er blevet fastlagt en ny rammestrategi, der dækker tidsrummet 2001-2005²⁸. Grundlaget for denne strategi er både, at ligestilling skal indgå i alle politikområder, og at der lanceres specifikke aktioner, og det er hensigten, at denne strategi skal spille en vigtig rolle ved at mindske uligheder mellem mænd og kvinder i økonomien og samfundet i almindelighed. Denne rammestrategi suppleres med et program²⁹, som blev vedtaget af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet, og som finansielt skal yde støtte til oplysningskampagner, indsamling af data og tværnationale projekter.

Et forslag til direktiv om ændring af direktiv 76/207/EØF³⁰ med hensyn til lige behandling af mænd og kvinder blev ligeledes vedtaget af Kommissionen. Med dette udkast til et direktiv skal sexchikane defineres som en ulovlig kønsdiskriminering på arbejdspladsen.

Det Rådgivende Udvalg for Ligestilling, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, arbejdsmarkedsparterne og ligestillingsorganisationer samt Det Europæiske Kvindeforum (European Women's Lobby), har spillet en afgørende rolle i igangsætningen af konkrete aktioner.

Endvidere vedtog Rådet som opfølgning af kvindekonferencen i Beijing konklusioner om mulighederne for at forene arbejde og familieliv.

²⁶ KOM(2000)622: Den fremtidige udvikling for den sociale beskyttelse på lang sigt: Sikre og bæredygtige pensioner

²⁷ KOM(2000)846: De offentlige finansers bidrag til vækst og beskæftigelse: bedre kvalitet og holdbarhed.

²⁸ KOM(2000)335: På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005).

²⁹ KOM(2000)335: Støtteprogrammet til Fællesskabets rammeprogram for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005).

³⁰ KOM(2000)334: Om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

8. STYRKELSE AF DE SOCIALPOLITISKE ASPEKTER AF UDVIDELSEN SAMT EU'S FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Både EU's udvidelse og forbindelserne med tredjelande udgør på mange måder både en udfordring og en mulighed for aktioner på det socialpolitiske område. Samtidig med at der er kommet mere fart over udvidelsesforhandlingerne, er der nået vigtige konkrete resultater i arbejdet på at hjælpe ansøgerlandene med at udforme politikker og få etableret en institutionel ramme (den offentlige sektor, arbejdsmarkedsparter, ikke-statslige organisationer) for at kunne overtage EU-initiativer inden for det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område. Beviset herfor er underskrivelsen af de såkaldte fælles evalueringsrapporter, som Kommissionen allerede har underskrevet med Tjekkiet, Slovenien og Polen³¹. Fælles evalueringsrapporter forventes at blive underskrevet med Ungarn, Estland, Malta og Cypern i begyndelsen af 2001.

Med hensyn til de vigtigste arbejdsnormer tilskyndede Kommissionen i sin henstilling af 15. september medlemsstaterne til at ratificere ILO-konvention 182 - Arbejdskonvention om de værste former for børnearbejde.

9. KONKLUSIONER

Selv om den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden befinder sig i første del af gennemførelsesfasen, er der allerede sket markante fremskridt i arbejdet med at gennemføre konkrete politiske foranstaltninger.

Den fuldstændige gennemførelse af dagsordenen er imidlertid afhængig af, at alle aktører påtager sig deres ansvar og arbejder for en bæredygtig økonomisk vækst, flere og bedre job samt større social samhørighed. Arbejdsmarkedsparterne står med en meget vigtig nøgle hertil. Det er af afgørende betydning, at de bruger denne nøgle til at sørge for fremskridt på de områder, som de har ansvar for.

³¹ 11. maj 2000: Fælles evaluering af prioriteringerne i Tjekiets beskæftigelsespolitik.
18. juli 2000: Fælles evaluering af prioriteringerne i Sloveniens beskæftigelsespolitik.
29. januar 2001: Fælles evaluering af prioriteringerne i Polens beskæftigelsespolitik.